

Sæt, og det er der vistnok ingen Anledning til. Saa vilde jeg frygte for ganske andre Konsekvenser, der deraf kunde komme; thi det er jo klart, at da vilde de tykke Landmænd kunne underjælde dansk Korn herhjemme yderligere, end de nu kunne, naar de dertil kunde benytte en Eksportpræmie, og den Bevægelse man kunde antage eller frygte, vilde resultere deraf herhjemme, tror jeg ingen har Grund til at frygte mere end Møllerne. Den højtærede Finansminister indbød os yderligere til at gaa videre paa Sporet og komme til en Korntolv, idet han erkendte, at de Surrogater for en Korntolv, som han her foreløbig har foreslaaet, i Virkeligheden ikke række vidt. Den højtærede Finansminister bemærkede derom, at det Argument, han tidligere havde hørt fremsætte mod en Korntolv, nemlig at Landmændene bruge deres Korn til Kreatursføde og derigennem selv sætte Pris paa at have saa lave Kornpriser som muligt, ikke betød noget. Dette Argument holdt ikke Stik, sagde den ærede Finansminister, over for Hvede og Rug, thi det er dog kun Mennekesføde. Jeg skal ikke komme ind paa en Sammenligning af denne Værdisættelse af Mennekesføde og Kreatursføde, Jeg tror, at ogsaa Landmændene ere komne ud over, at det skulde være til deres Fordel at faa Mennekesføde for deres Arbejdere fordyret. Men heller ikke den Betragtning, at Hvede og Rug ikke anvendes til Kreatursføde, holder nu mere Stik. Det er mig og vel alle de her tilstedeværende Landmænd bekendt, at navnlig i Nar opføres Heste og Svin med store Kvantiteter særlig af Rug, men ogsaa af Hvede, saa at vi kunne ogsaa føre baade Hestene og Svinene i Marken mod en saadan Korntolv. Men hvad der ligger bag ved dette, er jo et Engagement til Kamp om Brødet og dets Pris her i Landet. Vortset fra om en eller anden Landmand muligvis kunde beregne sig en lille Fordel ved at faa Kornpriserne forøgede, vil han dog sikkert være enig i, at denne mulige Fordel vilde blive dyrt betalt for ham, naar der derigennem skulde rejses en saadan Klassekamp om selve Brødet, som vi se foregaar baade i Tyskland og i Sverige. Det forekommer mig, at der er mere end Stof nok til Strid, ogsaa til Klassestrid, her i Landet, saa vi ikke behøve med Flid at opsoge mere.

Den højtærede Finansminister har som sagt ikke beregnet nogen Indtægt herved af Majstolden eller af Melstolden. Angaaende Melstolden har jeg allerede ytret noget og skal kun tilføje, at jeg frygter, at man ved at slaa ind paa denne Vej, som vil være i Beskyttelsens Spor, vil komme til at høste

den samme Erfaring, som man høster, hvor som helst man anvender Beskyttelse, nemlig at en Gang ydet Beskyttelse efter nogen Tids Forløb viser sig utilstrækkelig. Det er en gammel Erfaring, og det skal vistnok sandes ogsaa i Fremtiden, at den vil holde Stik. Og hvorefter kommer det? Det kommer simpelthen deraf, forekommer det mig, at den Industri, der maa leve under en Beskyttelse, dermed er sat ud af Konkurrencen, ud af den store Konkurrence, stillet udenfor de Forhold, som i Virkeligheden ere Drevkraften for Udviklingen og Dydigheden. Dette gælder jo særligt over for enhver Industri, som fortrinsvis skulde leve af Eksport. Har denne Industri opgivet at kæmpe paa lige Fod med Udlandet paa den almindelige Konkurrences Omraade, vil den derigennem blive saaledes svækket, at den om nogen Tid vil komme og klage: Nu er den givne Beskyttelse ikke mere tilstrækkelig. Det vil vise sig i den Form, at selv med den forøgede Melstold vil der dog komme nogen Indtægt i Statskassen, og dette vil sige, at den indenlandske Melproduktion ikke kan optage Konkurrencen med Udlandet trods Tolden. Denne Udvikling vil føre til en Statsindtægt, hvis Omfang og Størrelse det jo er umuligt nu at beregne, men den Tid vil sikkerlig komme, da ogsaa denne vil vise sig. Hvor vidt der vil komme noget ind i Statskassen af Majstolden, kan jo være et lige saa stort og tvivlsomt Spørgsmaal. Tænkte man sig Majstolden udnyttet saaledes, at alt Naastof i vore Brænderier blev fordyret med $1\frac{1}{2}$ Ore, vilde det jo blive en meget forøget Indtægt, idet det da vilde dreje sig om en Merindtægt for Statskassen af 3 Mill. Kr. Det er der selvfølgelig ikke Spørgsmaal om, men Tallet ligger mellem 0 og 3 Mill. Kr.; hvor stort det er, kan ikke nu beregnes. Det er blevet mig sagt, at vore Brænderier nu benytte $\frac{1}{8}$ Majs til deres Naastof, men det er jo sandsynligt, at dette Forbrug af Majs ved Tolden vil blive betydelig nedsat. Der er jo imidlertid ikke noget som helst, hvorpaa en Beregning kan opstilles, og for saa vidt har den højtærede Finansminister Ret, naar han heller ikke har optaget nogen Beregning. Der er imidlertid Mulighed for, at der for begge Sæters Vedkommende efterhaanden vil komme mere ind i Statskassen.

Lovforslaget indeholder endelig en lille Bestemmelse, som ganske vist er uden nogen stor Interesse og Betydning, men som jeg dog skal omtale med et Par Ord. Det er Forslaget om, at Kommunerne i det hele, baade Landkommunerne og Købstadkommunerne, skulle lettes i deres Byrder derved,